

การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6

Quality Assurance Administration of Administrators in Phrapariyattidhamma School under General Education Group 6

กมลรัตน์ ฐิติวัชรกุล (Amonrat Thitiwatworakul)*

คำนึ่ง ทองเกต (Kamnueng Thonggate)**

อินทร์ จันทร์เจริญ (In Chanjarain)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 2) ปัญหาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 และ 3) ข้อเสนอแนะการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาที่เหมาะสมกับโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย คือ ผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร ของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 จำนวน 118 รูป/คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยสภาพ ปัญหา และข้อเสนอแนะการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.87 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ความถี่ (f) ร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 โดยภาพรวมมีการดำเนินการอยู่ในระดับมาก และ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ทุกด้านดำเนินการอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน 2) ปัญหาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 คือ ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ อุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ล่าสมัย จัดเก็บข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ไม่เป็นระบบ ไม่ทันสมัยบุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบประกันคุณภาพศึกษาน้อย ดำเนินงานประกันคุณภาพไม่เป็นระบบงบประมาณไม่เพียงพอ ขาดการระดมทรัพยากร การประชาสัมพันธ์และความร่วมมือจากชุมชนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีน้อย การประเมินและติดตามการทำงานไม่ชัดเจน ผู้บริหารและบุคลากรมีภาระงานอื่นมาก การนำเสนอรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปียังไม่เป็นระบบ ไม่สัมพันธ์กัน ผลการประเมินนำมาใช้น้อย และ 3) ข้อเสนอแนะในการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6

* นักศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเชียงราย

Student Master of Education in Educational Administration at Graduate School, Chiangrai College

** อาจารย์ที่ปรึกษา สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย วิทยาลัยเชียงราย e-mail: siririth@gmail.com

Advisor : Educational Administration at Graduate School, Chiangrai College e-mail: siririth@gmail.com

คือ ควรจัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาผู้บริหารและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในรูปแบบต่างๆ ขอความร่วมมือในด้านต่างๆจากชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบงานประกันคุณภาพให้ชัดเจน ครอบคลุมในทุกขั้นตอน ควรมีการประชาสัมพันธ์มากขึ้น ควรจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศต่างๆให้เป็นระบบ ถูกต้อง ครอบคลุม และทันสมัย รวมทั้งนำผลการประเมินมาใช้ประโยชน์ให้มากขึ้น

คำสำคัญ : การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา , โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา

Abstract

This research was aimed to study 1) the state quality assurance administration of administrators in Phrapariyattidhamma School under General Education Group 6. 2) the problems of quality assurance administration of administrators in Phrapariyattidhamma School under General Education Group 6. And 3) the suggestion of quality assurance administration of Administrators in Phrapariyattidhamma School under General Education Group 6. The sample was 118 directors and deputy directors in the Phrapariyattidhamma School under General Education Group 6. The instrument was the questionnaire with five-level scale included the level of the state and the problems of quality assurance administration which the reliability was 0.87. The statistics used for data analysis were percentage (%), mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.).

The results showed that 1) the state of quality assurance administration of administrators in Phrapariyattidhamma School under General Education Group 6 was at a high level in overall and individual. 2) the problems of the administration for quality assurance in Phrapariyattidhamma School under General Education Group 6 found that : lack of the ICT personnel, modern equipment, ICT system , and budgeting. In addition, the data systems were disorganized because the personnel had so much burden and lacked of adequate knowledge in a quality assurance, the budget which used in each project, and the connection to each community. Furthermore the evaluation and follow-up work is not clear. The presentation of the annual report on the quality of education is not in a same system. And 3) the suggestions of the quality assurance administration in Phrapariyattidhamma School under General Education Group 6 should increase knowledge and train the relative personnel, clarify data management systems and make the relative connectors know the results of all assessment. Consequently, they should bring the results of the assessment to use in education system more.

Keywords : Quality Assurance Administration , Phrapariyattidhamma School General Education

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกในยุคปัจจุบันนั้นเป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอย่างรวดเร็ว เกิดการแข่งขันในการพัฒนาประเทศ อย่างสูง เพื่อนำไปสู่ตลาดโลกยุคใหม่ ทุกคนจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลกที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาและเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับความท้าทายจากกระแสโลก โดยปัจจัยสำคัญ ที่จะเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทาย คือคุณภาพของบุคลากรศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนา คนให้มีคุณภาพ และให้มีความสามารถเต็มตามศักยภาพทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคมอย่างสมดุล เพื่อเป็นกลไกในการพัฒนาและเสริมสร้างความเจริญ รุ่งเรือง มั่นคงให้กับประเทศ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ให้คนรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีคุณธรรมจริยธรรม รู้จักพึ่งตนเองและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สิทธิกร อ้วนศิริ, 2555: 65)

ประเทศไทยได้ให้ความสำคัญต่อการศึกษามากมาโดยตลอดโดยพิจารณาจากงบประมาณที่ได้รับแต่ละปีมีจำนวนมากเมื่อเทียบกับกระทรวงอื่น เช่น ในปีงบประมาณ 2556 รัฐบาลจัดสรรงบประมาณ ด้านการศึกษา คุณธรรมและจริยธรรม จำนวน 573,468.40 ล้านบาทคิดเป็นร้อยละ 25.10 ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 11(พ.ศ. 2555 – 2559) ซึ่งรัฐบาลใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาประเทศก็ให้ความสำคัญต่อระบบการศึกษาโดยกำหนดไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ว่า ส่งเสริมให้คนไทยมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต ส่งเสริมการศึกษาในรูปแบบต่างๆ ตลอดจนสนับสนุนปัจจัยก่อให้เกิดการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554 : 14) ประกอบกับประเทศไทยเป็นสมาชิกหนึ่งในจำนวน 10 ประเทศของประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ที่เป็นองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมวัฒนธรรม และความมั่นคง และใน พ.ศ. 2558 ประเทศสมาชิกทุกประเทศต้องเปิดเสรีในหลายๆ ด้าน รวมถึงด้านการศึกษาจึงถือว่าการศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่ง (กระทรวงการต่างประเทศ, 2554: 23)

การจัดการเรียนการสอน โรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาเป็นโรงเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553ในสังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ซึ่งมีการจัดการศึกษาที่ต้องดำเนินการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางของสำนักงานการศึกษา ขั้นพื้นฐานซึ่งมี 8 สารกลุ่มเรียนรู้ และสถานศึกษาต้องกำหนดหลักสูตรของสถานเองขึ้นมาอีกเพื่อเสริมวัตถุประสงค์หลักสูตรแกนกลางและสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น นอกจากนั้นโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษายังต้องสอนวิชาด้านพระพุทธศาสนาตามนโยบายของสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติซึ่งประกอบด้วยวิชาบาลี และพระธรรมวินัยอีกด้วย โดยการบริหารงานภายในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา แบ่งสายการบังคับบัญชาประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานทั่วไป รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ รองผู้อำนวยการฝ่ายปกครอง และ รองผู้อำนวยการฝ่ายงบประมาณ(สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2550: 9)

ผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบแรก (พ.ศ. 2544 – 2548) โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา พบว่าโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน คิดเป็นร้อยละ 93.31 ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาทั้งหมดที่ได้รับการประเมินรอบแรก ส่วนผลการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่สอง (พ.ศ.2549 – 2553) มีโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาได้รับการประเมินแล้ว 391 แห่ง ผลปรากฏว่า ได้รับการรับรองมาตรฐาน 209 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 53.45 และไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน 182 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 46.55 โดยเป็นสังกัดการศึกษาที่ผ่านการรับรองมาตรฐานน้อยที่สุดเมื่อเทียบกับสังกัดอื่นๆ ทั้งนี้มีโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา เพียง 12 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 3.07 ที่ได้ค่าเฉลี่ยของผลการประเมินในระดับดีมาก (สำนักงานรับมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา อ้างถึงใน กองพุทธศาสนศึกษา, 2553) และผลการประเมินคุณภาพภายนอก รอบที่สาม (พ.ศ. 2554 – 2558) ประจำปีประมาณ พ.ศ. 2557 มีโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาได้รับการประเมินแล้ว 196 แห่ง ผลปรากฏว่า ได้รับการรับรองมาตรฐาน 71 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 36.22 และไม่ได้รับการรับรองมาตรฐาน 125 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 63.76 และเมื่อจำแนกตามภูมิภาค พบว่า สถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือ ได้รับการรับรอง จำนวน 24 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 40.00 และไม่ได้รับการรับรอง จำนวน 36 แห่ง คิดเป็นร้อยละ 60.00 (สำนักงานรับมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2560)

จากการศึกษาการจัดการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษานั้นพบว่า มีประเด็นที่ต้องได้รับการพัฒนาที่สำคัญอยู่หลายประเด็นไม่ว่าจะเป็นในด้านคุณภาพและมาตรฐานในการจัดการศึกษาที่ยังไม่เป็นที่ยอมรับจากสังคมในวงกว้างความไม่ชัดเจนในอัตลักษณ์ของการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับบริบทที่ควรจะเป็นอย่างแท้จริง ส่วนประสิทธิภาพของระบบ การดำเนินการด้านการบริหารจัดการ และการจัดการศึกษา ที่ยังไม่มิติศทางการพัฒนา สอดคล้องกับผลการสำรวจความคิดเห็นผู้บริหาร และบุคลากรจากโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จำนวน 1,525 รูป/คน ต่อประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมฯ ในปัจจุบัน พบว่าประเด็นที่ต้องปรับปรุงอย่างเร่งด่วนคือ ระบบการบริหารจัดการที่ยังไม่เข้มแข็ง บุคลากรขาดความชำนาญในวิชาที่สอนไม่มีระบบติดตามผล การดำเนินงานของโรงเรียน ขาดระบบประชาสัมพันธ์ (กองพุทธศาสนศึกษา, 2553: 15) ซึ่งสอดคล้องกับปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาได้แก่ จำนวนบุคลากรจำกัด การปรับเปลี่ยนบุคลากรอยู่เสมอ ครูสอนไม่ตรงตามสาขาวิชาที่จบมา หรือไม่มีชำนาญในวิชาที่สอน ครูขาดความรู้ทางด้านนวัตกรรมและสื่อการเรียนการสอน ผู้จัดการโรงเรียนเข้ามาแทรกแซงการบริหารงานของโรงเรียน วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ มีพื้นที่จำกัด และห้องไม่พร้อมต่อการใช้งาน (สาริน ผดุงสวัสดิ์, 2553: ก) และสอดคล้องกับรายงานการประชุมประธานกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา(2547 : 2) กล่าวว่า การบริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดความชำนาญในการวางแผนบริหารจัดการ ขาดครูสอนวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ต้องอาศัยครูพิเศษจากหน่วยงานและโรงเรียนอื่น ครูและบุคลากรขาดขวัญกำลังใจ ไม่มีความมั่นคงในวิชาชีพ เนื่องจากเป็นลูกจ้างของโรงเรียน ครูส่วนใหญ่ไม่ได้รับค่าตอบแทนตามวุฒิ ขาดสวัสดิการเป็นเหตุให้ครูและบุคลากรมีอัตราการเข้าออกอยู่บ่อยครั้งและสถานศึกษาส่วนใหญ่ขาดงบประมาณ ขาดเอกสารตำราเรียน คู่มือครู วัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอนและอาคารสถานที่ ไม่

เพียงพอ ต้องใช้ศาลาวัดหรือกุฏิ เป็นสถานที่ทำการเรียนการสอน จึงทำให้การบริหารโรงเรียนไม่เป็นที่แพร่หลาย และทำให้การบริการแก่ประชาชนผู้ด้อยโอกาสทางการศึกษา ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร แสดงให้เห็นว่าปัญหาและอุปสรรคต่างๆของการจัดการศึกษาทั้งในด้านบุคลากร อุปกรณ์การเรียนการสอน อาคารสถานที่ และการบริหารงานด้านต่างๆของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาในปัจจุบัน เกิดจากระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา เนื่องจากระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาถือเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสัมพันธ์ และผสมผสานกับการดำเนินการจัดการศึกษาตามปกติของโรงเรียน ปัญหาเหล่านี้ส่งผลต่อคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา (สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, 2553: 1)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมจึงสนใจศึกษาสภาพ ปัญหาและข้อเสนอแนะในการบริหารงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาในเขตภาคเหนือตอนบน เพื่อนำผลการวิจัยไปเสนอแนะ เพื่อการปรับปรุงแก้ไข และใช้เป็นแนวทางในการบริหารงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาในเขตภาคเหนือตอนบน กลุ่ม 6ให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งจะส่งผลต่อคุณภาพของการจัดการศึกษา และคุณภาพผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6
2. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางพัฒนาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสถานศึกษา ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 จำนวน 59 โรงเรียน รวม 295 รูป/คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสถานศึกษาฝ่ายบริหาร ที่ดูแลงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 รวม 2 รูป/คน ต่อโรงเรียน โดยการเลือกแบบเจาะจง รวมกลุ่มตัวอย่าง 118 รูป/คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

2.1 ตัวแปรพื้นฐาน ได้แก่ การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 ทั้ง 7 ด้าน คือ 1) ด้านการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน 2) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตอบสนองนโยบายของรัฐบาล

กระทรวงศึกษาธิการ และท้องถิ่น 3) ด้านการนำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล 4) ด้านการตรวจสอบ ทบทวน และแก้ไขคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามแผน 5) ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา 6) ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี และ 7) ด้านการนำผลการประเมินมาใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ตามแนวทางของกระทรวงศึกษาธิการ (2554: 185-189)

2.2 ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ สภาพ ปัญหา ข้อเสนอแนะ การบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษา ของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ในตำแหน่ง และวุฒิการศึกษา เป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 สภาพการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 ทั้ง 7 ด้าน เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ปัญหา และข้อเสนอแนะการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 ทั้ง 7 ด้าน เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Ended)

4. การสร้างเครื่องมือ

4.1 ศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล สร้างแบบสอบถาม

4.2 ดำเนินการสร้าง และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (IOC) มีค่าระหว่าง 0.60-1.00 จากนั้น นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

4.3 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่า IOC และปรับปรุงแก้ไข แล้วไปทดลองใช้กับผู้บริหาร และรองผู้บริหารของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 5 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ปรากฏว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.87 แสดงว่าแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูง

4.4 นำแบบสอบถามที่ผ่านการหาค่าความเชื่อมั่น แล้วไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ของการวิจัยครั้งนี้ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 วิเคราะห์โดยใช้ ความถี่และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยตามเกณฑ์ระดับมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ปรับปรุงจากบุญชม ศรีสะอาด (2554: 121) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานประกันคุณภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานประกันคุณภาพ อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานประกันคุณภาพ อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานประกันคุณภาพ อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีสภาพการบริหารงานประกันคุณภาพ อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 ด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วสรุปเป็นภาพรวม

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 ด้วยวิธีวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วสรุปเป็นภาพรวม

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1.สรุปผลการวิจัย

ดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 สภาพการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$) และเมื่อพิจารณารายด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน และด้านการนำผลการประเมินมาใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.77$) รองลงมา คือ ด้านการตรวจสอบ ทบทวน และแก้ไขคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามแผน ($\bar{X} = 3.76$) และด้านการนำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ($\bar{X} = 3.75$) และด้านที่น้อยที่สุด คือ ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 3.57$)

ด้านการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) และเมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ มีการ

กำหนดนโยบายและแนวทางการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.00$) รองลงมา คือ ระบบข้อมูลสารสนเทศได้ถูกใช้ในการวางแผนการบริหารงานด้านคุณภาพการศึกษาเพื่อประกอบการตัดสินใจ ($\bar{X} = 3.92$) และ ผู้บริหารให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ และนำผลการประเมินไปปรับปรุงระบบข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.86$) และข้อที่น้อยที่สุด คือ การมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในการวางแผนจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.47$)

ด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตอบสนองนโยบายของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ และท้องถิ่น เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68$) และเมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้รับการยอมรับจากทุกฝ่ายในทุกขั้นตอนจนแผนสำเร็จ ($\bar{X} = 3.93$) รองลงมา คือ แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตอบสนองนโยบายและเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน ตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองและความต้องการของท้องถิ่น ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพ ($\bar{X} = 3.73$) และ มีการกำหนดแผนการฝึกอบรมและการเพิ่มทักษะในการปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และผู้บริหารมีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบที่ชัดเจนและเหมาะสม ($\bar{X} = 3.66$) และข้อที่น้อยที่สุด คือ ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 3.53$)

ด้านการนำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$) และเมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการนำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติ และกระบวนการกำกับติดตาม การดำเนินงานในแผนพัฒนาคุณภาพ มีการบันทึกไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.80$) รองลงมา คือ ผู้บริหารมีการแต่งตั้งผู้รับผิดชอบเพื่อควบคุม ตรวจสอบ การดำเนินงานตามแผนพัฒนา ที่ชัดเจนและรายงานผลต่อผู้บริหาร พร้อมส่งเสริมให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติ ($\bar{X} = 3.78$) และ มีการชี้แจงผู้ปฏิบัติงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนเองและสามารถดำเนินงานได้ถูกต้อง ($\bar{X} = 3.71$) และข้อที่น้อยที่สุด คือ ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพและมีการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.66$)

ด้านการตรวจสอบ ทบทวน และแก้ไขคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามแผน เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$) และเมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การดำเนินการประเมินผลเป็นไปตามปฏิทินที่กำหนด ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมา คือ มีการประชุมชี้แจงให้แก่บุคลากรในโรงเรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจในการประเมินผล ($\bar{X} = 3.98$) และ การเตรียมความพร้อมและความครบถ้วน ครอบคลุม เอกสาร หลักฐานเพื่อการประเมิน ($\bar{X} = 3.92$) และข้อที่น้อยที่สุด คือ ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมและให้ความร่วมมือในการตรวจสอบ ทบทวน และแก้ไขคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามแผนพัฒนา ($\bar{X} = 3.47$)

ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.57$) และเมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ มีการแต่งตั้งผู้ประเมิน ตรวจสอบ มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม และการตรวจสอบ วิเคราะห์ เครื่องมือที่ใช้ในการตรวจประเมินผลมีความสมบูรณ์

ครบถ้วน ก่อนนำไปใช้ตรวจสอบ ($\bar{X} = 3.80$) รองลงมา คือ ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบตรวจสอบประเมิน ($\bar{X} = 3.46$) และข้อที่น้อยที่สุด คือ จัดทำระบบการตรวจสอบประเมินผลตามแผนพัฒนาคุณภาพที่มีประสิทธิภาพ และผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการจัดทำระบบตรวจสอบประเมินผลตามแผนพัฒนา ($\bar{X} = 3.39$)

ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.63$) และเมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี ($\bar{X} = 3.86$) รองลงมา คือ กำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดทำรายงานคุณภาพ และเผยแพร่รายงานสู่หน่วยงานต้นสังกัด ($\bar{X} = 3.66$) และ ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงานด้านต่างๆ เผยแพร่สู่สาธารณชน ($\bar{X} = 3.53$) และข้อที่น้อยที่สุด คือ ทบทวนรายงานตามแผนพัฒนาของโรงเรียนก่อนจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี ($\bar{X} = 3.46$)

ด้านการนำผลการประเมินมาใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เมื่อพิจารณาในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$) และเมื่อพิจารณาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ การนำผลการประเมินคุณภาพภายในมาใช้พัฒนาปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.92$) รองลงมา คือ มีกำหนดระยะเวลาในการปรับปรุงและพัฒนาทางด้านคุณภาพการศึกษาชัดเจนและต่อเนื่อง และเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้แก่บุคลากรในการทำงานการประกันคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 3.86$) และ บุคลากรมีความเข้าใจและมีทักษะในการนำข้อบกพร่องหรือจุดอ่อน จุดแข็งที่ได้จากการตรวจประเมินมาวิเคราะห์และนำไปใช้ประโยชน์ ($\bar{X} = 3.80$) และข้อที่น้อยที่สุด คือ กระตุ้นให้ทุกฝ่ายร่วมมือในการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนางาน ($\bar{X} = 3.47$)

1.2 ปัญหาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 ทั้ง 7 ด้าน คือ

ปัญหาด้านการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน พบว่าขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ อุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ล่าสมัย และมีการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ไม่เป็นระบบ ไม่เป็นหมวดหมู่ ไม่ทันสมัย

ปัญหาด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตอบสนองนโยบายของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ และท้องถิ่น พบว่า บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องระบบประกันคุณภาพการศึกษา และการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพศึกษาน้อย ดำเนินงานประกันคุณภาพไม่เป็นระบบ ไม่เป็นไปตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ปัญหาด้านการนำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล พบว่า การปฏิบัติงานจริงไม่เป็นไปตามขั้นตอนที่จัดทำไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และงบประมาณมีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอ ขาดการระดมทรัพยากร และมีการประชาสัมพันธ์น้อย

ปัญหาด้านการตรวจสอบ ทบทวน และแก้ไขคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามแผน พบว่า การมีส่วนร่วม ให้ความร่วมมือในการตรวจสอบ ทบทวน และแก้ไขคุณภาพการศึกษาที่จริงจังอย่างต่อเนื่อง ของทุกฝ่าย

ค่อนข้างน้อย ไม่ครบถ้วน และมีการนำผลการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษามาใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงค่อนข้างน้อย

ปัญหาด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา พบว่า การประเมินและติดตามการทำงานไม่ชัดเจนและไม่ต่อเนื่อง ผู้บริหารและบุคลากรมีภาระงานอื่นมาก

ปัญหาด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี พบว่า การนำเสนอรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปียังไม่เป็นระบบ ขาดข้อมูลตัวบ่งชี้ที่ชัดเจน และไม่สัมพันธ์กัน

ปัญหาด้านการนำผลการประเมินมาใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง พบว่า การนำผลการประเมิน ปัญหา อุปสรรคของปีที่ผ่านมาแล้ว มาใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องมีค่อนข้างน้อย

1.3 ข้อเสนอแนะการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 ทั้ง 7 ด้าน คือ

ด้านการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน ควรมีการจัดกิจกรรม สร้างความรู้ ความเข้าใจพัฒนาแก่ผู้บริหาร บุคลากรที่เกี่ยวข้องในรูปแบบต่างๆ ควรจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศให้ทันสมัย เป็นปัจจุบันและต่อเนื่อง

ด้านการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตอบสนองนโยบายของรัฐบาล กระทรวงศึกษาธิการ และท้องถิ่น ควรจัดให้มีการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหาและอุปสรรคของสถานศึกษาและสภาพบริบทที่เกี่ยวข้องให้ชัดเจน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้หลากหลายสอดคล้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ความต้องการ พันธกิจของสถานศึกษา โดยมีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของงานด้วย

ด้านการนำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ควรมีการประสานงานระดมทรัพยากรจากชุมชนและหน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาในรูปแบบต่างๆ เช่น รูปแบบเครือข่าย ระบบพี่เลี้ยง มีแผนงาน คู่มือ แนวทางการดำเนินงานให้ชัดเจนเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ด้านการตรวจสอบ ทบทวน และแก้ไขคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามแผน ควรมีการกำหนดแผนงาน ปฏิทิน และบุคลากรที่รับผิดชอบในการดำเนินการตามกระบวนการตรวจสอบ ทบทวนที่ชัดเจนจริงจังอย่างต่อเนื่อง

ด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา ควรให้ความสำคัญและเข้าใจบทบาทหน้าที่ของการประเมินคุณภาพการศึกษา มีการระดมสมองเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหา หาแนวทางเสริมข้อดี และจุดแข็งเพิ่มขึ้น

ด้านการรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี ควรทำอย่างเป็นระบบ มีข้อมูลตัวบ่งชี้ที่ชัดเจน และสัมพันธ์กันในการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี

ด้านการนำผลการประเมินมาใช้ประโยชน์เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ควรมีการนำผลการประเมินไปใช้ในการวางแผนบริหารพัฒนาปรับปรุงการจัดแผนพัฒนาการศึกษา แผนปฏิบัติการประจำปีของสถานศึกษา

2.อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นในการอภิปรายผล ดังนี้

2.1 สภาพการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 โดยภาพรวมและรายด้านนั้น มีสภาพการบริหารงานอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาถือว่าเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่มุ่งให้ผู้เรียนมีคุณภาพในการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนด โดยทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการพัฒนา เริ่มตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผน กระบวนการดำเนินการและการตรวจสอบ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วลัยณัฏฐ์ สุขะวณิชกุล (2553) ที่ศึกษาวิจัย เรื่องการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนแม่พระฟาติมา พบว่า การปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียน แม่พระฟาติมา ตามมาตรฐานระบบประกันคุณภาพภายใน 8 ด้าน โดยภาพรวมมีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากทั้ง 8 ด้าน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ธวัชชัย ดีเจริญ (2552) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาจังหวัดพิษณุโลก พบว่าผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการศึกษาและเตรียมการ ด้านการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ ด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาและด้านการปรับปรุงและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ การุณย์ เจริญบุบผา และปิยะนาถ บุญมีพิพิธ (2559) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมองค์กรและการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาภายในที่ส่งผลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่า มีการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาสภาพการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 เป็นรายด้าน สามารถอภิปรายผลดังนี้

1) การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียน มีการบริหารอยู่ในระดับมาก กล่าวคือ มีการกำหนดนโยบาย แนวทางการดำเนินการ และระบบข้อมูลข่าวสารสารสนเทศได้ถูกใช้ในการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของวลัยณัฏฐ์ สุขะวณิชกุล (2553) ที่ศึกษาวิจัย เรื่องการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนแม่พระฟาติมา โดยพบว่าการจัดการระบบข้อมูลข่าวสารสารสนเทศกับการศึกษาเป็นไปอย่างมีคุณภาพ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสาริน ผดุงสวัสดิ์ (2554) ที่ได้ทำ การวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับแตกต่างกัน พบว่า โรงเรียนที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาระดับสูงมีการจัดเก็บที่เป็นระบบ และข้อมูลบางส่วนอยู่ในคอมพิวเตอร์และมีการจัดเก็บข้อมูลเป็นรูปเอกสารโดยจัดลงในแฟ้มด้วย

2) การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาตอบสนองนโยบายของรัฐบาล กระทรวง ศึกษาธิการ สถานศึกษาท้องถิ่นของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 โดยภาพรวมมีการบริหารอยู่ในระดับมาก กล่าวคือมีแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตอบสนองนโยบายสถานศึกษา ความต้องการของผู้ปกครอง

และความต้องการของท้องถิ่นที่ดี ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างแท้จริง เช่น ผู้บริหาร ผู้สอน นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชนและองค์กรต่างๆ ในท้องถิ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของสาริน ผดุงสวัสดิ์ (2554) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับแตกต่างกัน พบว่าโรงเรียนมีการจัดทำเป็นแผนระยะ 3 - 5 ปี โดยโรงเรียนที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาระดับสูง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของธวัชชัย ดีเจริญ (2552) ที่ได้ศึกษา เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก โดยพบว่า มีผลการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษา ด้านการศึกษาและเตรียมการ อยู่ในระดับมากเช่นกัน รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของวัลย์ณัฏฐ์ สุขะวัณกุล (2553) ที่ศึกษาวิจัย เรื่องการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนแม่พระฟาติมา โดยพบว่าการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเช่นกัน

3) การทำแผนพัฒนาคุณภาพคุณภาพการศึกษาสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล โดยภาพรวมการบริหารอยู่ในระดับมากคือ ผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการนำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาไปปฏิบัติ และมีการกำกับติดตามการดำเนินงานตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาทุกระยะ ทุกขั้นตอนและมีบันทึกที่ชัดเจน สอดคล้องกับงานวิจัยของธวัชชัย ดีเจริญ (2552) ที่ได้ศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก พบว่า มีการวางแผนการประกันคุณภาพการศึกษา การนำแผนการประกันคุณภาพการศึกษาไปใช้ มีค่าอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของวัลย์ณัฏฐ์ สุขะวัณกุล (2553) ที่ศึกษาวิจัย เรื่องการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนแม่พระฟาติมา ที่พบว่า การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของสาริน ผดุงสวัสดิ์ (2554) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับแตกต่างกัน พบว่า โรงเรียนที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาระดับสูงและกลางมีการดำเนินงานตามแผนครบถ้วนทุกแผน และทุกขั้นตอน คือ มีการเตรียมงานปฏิบัติงานตามแผนบุคลากร ทุกคนมีส่วนร่วม มีการนิเทศกำกับติดตามการดำเนินงาน และมีการสรุปผลการปฏิบัติงาน ตลอดจน ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของธนวัฒน์ ศรีศิริวัฒน์ และคณะ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนากระบวนการบริหารงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยการจัดการคุณภาพพบว่า กระบวนการบริหารงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยการจัดการคุณภาพนั้นมีประสิทธิภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่เห็นด้วยในระดับมากที่สุด

4) การตรวจสอบ ทบทวนและแก้ไขคุณภาพการศึกษาให้เป็นไปตามแผน โดยภาพรวมการบริหารอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ การดำเนินการประเมินผลเป็นไปตามปฏิทินกำหนด มีการประชุมชี้แจงให้แก่บุคลากรในโรงเรียนได้มีความรู้ ความเข้าใจในการประเมินผล เตรียมความพร้อม และความครบถ้วน ครอบคลุมของเอกสาร หลักฐานข้อมูลเพื่อการประเมิน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของธวัชชัย ดีเจริญ (2552) ที่ศึกษาวิจัย เรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญ

ศึกษา จังหวัดพิษณุโลก พบว่า ด้านการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา มีค่าอยู่ในระดับมาก ด้านการปรับปรุงและการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา มีค่าอยู่ในระดับมากเช่นกัน เป็นการลงมือปฏิบัติได้จริง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสาริน ผดุงสวัสดิ์ (2554) เรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับแตกต่างกันพบว่า โรงเรียนที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาระดับสูง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและทบทวนคุณภาพ รับทราบผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงพัฒนาอยู่เสมอ รวมทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของวัลย์ณภัทร์ สุขะวณิชกุล (2553) ที่ศึกษาวิจัย เรื่องการปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนแม่พระฟาติมา พบว่าการตรวจสอบ และทบทวนคุณภาพการศึกษา มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ด้วยเช่นกัน

5) การประเมินคุณภาพการศึกษา ผลการวิเคราะห์ โดยภาพรวมการบริหารอยู่ในระดับมาก มีการแต่งตั้งผู้ประเมินตรวจสอบ มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมจัดทำระบบการตรวจประเมินผลตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการจัดทำระบบตรวจประเมินผล ตามแผนพัฒนาการศึกษา ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการจัดทำระบบการตรวจประเมิน สอดคล้องกับข้อกฎหมายกระทรวงศึกษาธิการ (2554) โดยกำหนดเป็นมาตรการบังคับทางกฎหมายตามพระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ให้หน่วยต้นสังกัดของสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องจัดทำระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของตนเองและให้ถือว่าการประกันคุณภาพเป็นส่วนหนึ่งในการบริหารจัดการการศึกษาโดยต้องทำการประเมินตนเองทุกปี(การประเมินภายใน) นอกจากนั้น ยังให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) มีหน้าที่ตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาทุกสถานศึกษาในทุกๆ 5 ปี หากสถานศึกษาใดไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน สมศ.จะแจ้งให้แก้ไขปรับปรุงตามระยะเวลาที่กำหนดต่อไป ด้านการเตรียมรับการประเมินจากองค์กรภายนอก มีค่าอยู่ในระดับมากเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวัลย์ณภัทร์ สุขะวณิชกุล (2553) ที่ได้วิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนแม่พระฟาติมา พบว่าการประเมินคุณภาพการศึกษา มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของสาริน ผดุงสวัสดิ์ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับแตกต่างกัน พบว่าโรงเรียนกรณีศึกษาทั้ง 3 โรงเรียนมีการประเมินคุณภาพในระดับมากเช่นกันและคล้ายกัน กล่าวคือ มีการแบ่งครูเพื่อรับผิดชอบในสร้างเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูลตามตัวบ่งชี้ และประเมินผลเป็นรายมาตรฐาน

6) การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี โดยภาพรวมการบริหารอยู่ในระดับมาก มีการกำหนดขั้นตอนการดำเนินการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี และกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษา รายงานผลการดำเนินงานในด้านต่างๆ เผยแพร่สู่หน่วยงานต้นสังกัด และประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน เผยแพร่สู่สาธารณชน ทบทวนรายงานตามแผนพัฒนาการศึกษาของโรงเรียน ก่อนจัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี สอดคล้องกับผลงานวิจัยของงานวิจัยของวัลย์ณภัทร์ สุขะวณิชกุล (2553) ที่ได้วิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนแม่พระฟาติมา พบว่าการรายงานคุณภาพการศึกษา

ประจำปี มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของสาริน ผดุงสวัสดิ์ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับแตกต่างกัน พบว่าโรงเรียนที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับสูงและต่ำมีการจัดทำรายงานประจำปีอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา

7) การนำผลการประเมินมาใช้ประโยชน์ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดย ภาพรวมมีสภาพการบริหารอยู่ในระดับมาก มีการนำผลการประเมินคุณภาพภายในมาใช้พัฒนาปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาอย่างจริงจัง กำหนดระยะเวลาในการปรับปรุงและพัฒนาทางด้านคุณภาพการศึกษาชัดเจนและต่อเนื่อง เสริมสร้างขวัญ กำลังใจให้แก่บุคลากรในการทำงาน ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ทำให้บุคลากรมีความเข้าใจ และมีทักษะในการนำข้อบกพร่องหรือจุดอ่อน จุดแข็งที่ได้จากการตรวจประเมินมาวิเคราะห์และนำไปใช้ประโยชน์ กระตุ้นให้ทุกฝ่ายร่วมมือในการนำผลการประเมินมาปรับปรุงพัฒนางานอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของพระสมศักดิ์ นาวัลย์ (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่ามีการปฏิบัติจริงในระดับมาก คือ ด้านการวิเคราะห์ผลการประเมินคุณภาพการศึกษา ในประเด็น มีการกำหนดแนวทางการแก้ไข ปัญหา เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา มีการกำหนดเป้าหมายความสำเร็จไว้อย่างชัดเจน และด้านการดำเนินการควบคุมการพัฒนาคุณภาพ การจัดการศึกษา ในประเด็น มีการกำหนดปฏิทินในการดำเนินงานชัดเจน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสาริน ผดุงสวัสดิ์ (2553) พบว่า โรงเรียนนเรศวรศึกษาทั้ง 3 โรงเรียนนั้นมีการประชุมเพื่อหาทางพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ และมีแนวทางในการพัฒนาระบบ การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ด้านได้แก่ 1.องค์ประกอบด้านปัจจัยนำเข้าได้แก่ นโยบายและการวางแผน โครงสร้างการบริหาร งบประมาณและทรัพยากร หลักสูตร ผู้บริหาร ครู และนักเรียน 2. องค์ประกอบด้านกระบวนการ ได้แก่ การพัฒนาระบบการจัดการคุณภาพ การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาผู้เรียน และ 3. องค์ประกอบด้านผลผลิต ได้แก่ ผลผลิตโรงเรียน และความเสี่ยงของโรงเรียน รวมทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวัลย์ณภัทร์ สุขะรัตนกุล (2553) ได้วิจัยเรื่อง การปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนแม่พระฟาติมา พบว่า การผดุงระบบ การประกันคุณภาพการศึกษา พบว่า มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

2.2 ปัญหาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 พบว่า ขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ ในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศ อุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ล้ำสมัย และการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ ไม่เป็นระบบ ไม่เป็นหมวดหมู่ ไม่ถูกต้อง ไม่ครอบคลุม ไม่ทันสมัย หรือไม่พร้อมในการใช้งาน มีการเก็บข้อมูลแบบเดิม คือจัดทำแฟ้มเอกสารส่วนใหญ่ไม่มีการเชื่อมโยงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์กับภายนอก รวมทั้งไม่เพียงพอในการประมวลผลข้อมูล ทั้งนี้เนื่องจากผู้อำนวยการยังไม่ใช้ตำแหน่งที่สูงสุดของสถานศึกษา หากแต่เป็นผู้จัดการโรงเรียน ซึ่งโดยทั่วไปมักจะเป็นเจ้าอาวาสของวัดที่สถานศึกษานั้นๆ ตั้งอยู่ ผู้จัดการโรงเรียนควรทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบดูแลงบประมาณ มีอำนาจในการแบ่งสรรงบประมาณตามความเหมาะสม และเป็นที่ปรึกษาในการบริหารงานของสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้อง

กับการศึกษาของพระมหาวิเศษ ปญญาวิโร สะเฆพดี (2554) ได้วิเคราะห์สภาพการจัดการศึกษา(SWOT Analysis) ของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ภาคเหนือตอนบน ประจำปีการศึกษา 2553 พบว่า การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขาดความแน่นอน มีสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ อาคาร สถานที่ ไม่เพียงพอ การพัฒนาบุคลากรยังไม่เป็นระบบ ไม่มีทิศทางในการจัดการที่ชัดเจน และพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ข้อมูลด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของสถานศึกษาไม่สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่ตั้งไว้และสอดคล้องกับงานวิจัยของสาริน ผดุงสวัสดิ์ (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับแตกต่างกัน ที่พบว่าการจัดระบบสารสนเทศพบว่า แต่ละโรงเรียนกรณีศึกษามีการจัดเก็บข้อมูลเป็นรูปเอกสารโดยจัดลงในแฟ้ม โรงเรียนที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาระดับกลาง ข้อมูลกระจายไม่เป็นหมวดหมู่ แต่มีโครงการจะจัดเก็บข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ รวมทั้งพบว่า ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาได้แก่ครูขาดความรู้ทางด้านนวัตกรรมและสื่อการเรียนการสอน วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนไม่เพียงพอ โรงเรียนมีพื้นที่จำกัด และห้องไม่พร้อมต่อการใช้งาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริวรารัตน์ หุนหวล (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการสื่อสารและแนวทางการแก้ปัญหาในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาผ่านระบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ออนไลน์ พบว่า ประเด็นที่มีแนวทางการแก้ปัญหาในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษามากที่สุด คือ ปัญหาการจัดเก็บเอกสารหลักฐานแสดงผลลัพธ์ แนวทางแก้ปัญหาคือ จัดเอกสารงานประกันคุณภาพการศึกษาให้เป็นระบบ และจัดทำหลักฐานต่างๆให้อยู่ในรูปแบบไฟล์ข้อมูลที่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและสะดวกต่อการเรียกใช้งาน ตลอดจนสอดคล้องกับงานวิจัยของ อวยชัย อินศรีเมือง (2554) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดมหาสารคามสู่การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง พบว่า ครูขาดความชำนาญในการใช้สื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน

2.3 ข้อเสนอแนะการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา กลุ่ม 6 ควรให้ผู้บริหารและครูผู้สอนควรมีการอบรมสัมมนา และศึกษาดูงานในสถานศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการบริหารงาน มีการจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศให้ทันสมัย เป็นปัจจุบันและต่อเนื่อง ส่งเสริมสนับสนุนให้มีวัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย มาใช้ให้เพียงพอกับงาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัว ความถูกต้องและแม่นยำ รวมทั้งมีการเชื่อมโยงระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์กับหน่วยงานต้นสังกัด และภายนอก มีการประสานงานร่วมมือในการพัฒนาวิชาการด้านการประกันคุณภาพการศึกษากับหน่วยงานบังคับบัญชา สถานศึกษา และองค์กร อื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคณอง โคตรมณี (2548) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนพระปริยัติธรรม สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโรงเรียนได้แก่ นักเรียน ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา คณะครู ผู้ปกครองโยมอุปฐาก พระเถระ ศิษย์เก่า และคนในชุมชน ควรเป็นผู้มีส่วนร่วมที่สำคัญในการดำเนินการพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพระสมศักดิ์ นาวัลย์ (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การนำผลการประเมินไปใช้พัฒนา

คุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าบุคลากรควรได้รับการศึกษาอบรมเกี่ยวกับมาตรฐานต่างๆ และเป้าหมายของการประเมินคุณภาพการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัยด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา ควรจัดทำระบบการตรวจสอบประเมินผลตามแผนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ และผู้บริหารควรให้ความสำคัญต่อการจัดการทำระบบตรวจสอบประเมินผลตามแผนพัฒนาการศึกษา

1.2 ผู้บริหารควรแก้ไขปัญหาการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการจัดวางระบบงานประกันคุณภาพการศึกษา และเร่งให้ความรู้เกี่ยวกับการประเมินคุณภาพการศึกษาแก่บุคลากร สร้างความเข้าใจ และขอความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพอย่างเป็นระบบ

1.3 ผู้บริหารควรสร้างความตระหนักให้แก่บุคลากร เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของงานประกันคุณภาพการศึกษา และควรให้มีการฝึกอบรมบุคลากรเกี่ยวกับเกณฑ์ มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิจัยศึกษาเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ระหว่างขนาดของโรงเรียน หรือที่ตั้งของโรงเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษา

2.2 ควรศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษาที่มีบริบทและสภาพแวดล้อมของสังคมแตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กระทรวงการต่างประเทศ. (2554). ข้อมูลทั่วไปของอาเซียน. (ออนไลน์). สืบค้นจาก :

<http://www.mfa.go.th/web/1694.php> [4 พฤศจิกายน 2554]

กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). แนวทางการประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาเพื่อการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่1). โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). พระราชบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กองพุทธศาสนศึกษา. (2553). แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการการพัฒนาศึกษา โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา (พ.ศ. 2553 - พ.ศ.2562). กรุงเทพฯ: ม.ป.ท.

การณย์ เจริญบุบผา และปิยะนาถ บุญมีพิพิธ. (2559). “วัฒนธรรมองค์กรและการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในที่ส่งผลต่อคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1.” วารสารวิชาการ Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ ปีที่ 9 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม) : หน้า 1427-1442.

คนอง โคตรมณี. (2548). การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประกันคุณภาพภายในโรงเรียนพระปริยัติธรรม. สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จังหวัดขอนแก่น

ธนวัฒน์ ศรีศิริวัฒน์ และคณะ. (2555). การพัฒนาระบบการบริหารงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยการจัดการคุณภาพ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ธวัชชัย ดีเจริญ. (2552). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

พระมหาวิเศษ ปญญาวิโร เสาะพบดี. (2554). ยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ภาคเหนือตอนบน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

พระสมศักดิ์ นาวัลย์. (2553). การนำผลการประเมินไปใช้พัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วัลย์ณัฏฐ์ สุขะวัณกุล. (2553). การปฏิบัติงานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนแม่พระฟาติมา โรงเรียนสังกัดอัครสังฆมณฑล กรุงเทพมหานคร เขต ๒. กรุงเทพฯ (เอกสารอัดสำเนา)

สาริน ผดุงสวัสดิ์. (2553). การศึกษาเปรียบเทียบสภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาที่มีคุณภาพการจัดการศึกษาในระดับแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัดและประเมินผลการศึกษา ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สิทธิกร อ้วนศิริ. (2555). การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของปัจจัยที่ส่งผลต่อผลการประเมินคุณภาพภายนอกของ โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา. เลย : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดเลย . (เอกสารอัดสำเนา)

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2547). รายงานการประชุมประธานกลุ่มโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ครั้งที่3. พระนครศรีอยุธยา: วัดชูจิตธรรมาราม

สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (2550), แนวทางการจัดการศึกษาตามหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา. กรุงเทพฯ: กองพุทธศาสนศึกษา ฝ่ายการศึกษาพระปริยัติธรรม.

- สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ. (2553). สถิติข้อมูลโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา ปีการศึกษา 2553 ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : กองพุทธศาสนศึกษา ฝ่ายการศึกษาพระปริยัติธรรม .
- ศิริวรวัฒน์ หุนหวล. (2557). “พฤติกรรมการสื่อสารและแนวทางการแก้ปัญหาในการทำงานประกันคุณภาพการศึกษา ผ่านระบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ออนไลน์.” วารสารวิชาการ Veridian E-Journal Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม - สิงหาคม) : หน้า 1025-1037.
- อวยชัย อินศรีเมือง. (2554). “ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษาจังหวัดมหาสารคามสู่การปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง.” วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 : หน้า 170-189.